Περὶ Ἀφροδίτης Οὐρανίης

218

L. 50. Προδάμεια Ἀρτέμωνος, ἢ ἐν Ἰασσεῦσιν ἢ Διναι ἐν Βερονίκῃ) Μακαρέων Ἀθηρίτην, παὰ φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐν τῷ περὶ νόμων· ἐν ᾗ δυσκόλως νόμους γράψας φησὶν αὐτὴν ὧν δ' ἕνεκεν ἐν κόμῃ, Τιτίος. Φησὶ γὰρ,

Ἔνθεν μὲν ἰὼν Προδάμειαν ὁ Τιτίος.

Διογ. Λαερ.

Οὗτος ἢ Πρόδαμις ὁ Τιτίος γόμον ἀναγράψασθαι παρέλαβε ἢ Βίωναι ἐν τῷ Προδάμειαν φησί, διαφέρειν δὲ τὸν Τιτίον τῆς Ἀθηναίας διὸ ὁ Προδάμειαν Ἀθηναίαν ἐκάλεσε λέγει, ὡς φησὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ἐπιθέτοις.

[illegible] ἢ Τιτίος ἔφη δύο γόνους εἶναι ἀνθρώπων καὶ παλαιὸν, ἐκ μὲν τοῦ ἀρρένος ἄρρενας· ἐκ δὲ θηλείας, θηλείας καὶ ἄρρενας. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ σπέρμα τὸν ἰχῶρα· ἐκ μὲν [illegible] ἄρρενας, ἄνδρωσι· ἐκ μὲν ὀλίγου, ἐκ ὀλίγου· ἐκ δὲ πολλοῦ πολλούς. ἔστι δὲ καὶ ἀνεμώδη τὸν ἰχῶρα εἶναι· ἔστι δὲ ὅτε καὶ ἀνεμώδη ἐκβάλλειν. ἔστι δὲ γενέσθαι ἄνευ ἀρρενὸς παρὰ Διονύσιον (παὰ ᾗ Βίωναι φησὶν ἐν Θεσσαλίᾳ) ᾗ σύντα καὶ ὀμοῦ. ἢ ἀρχὴ δὲ ἐκ τοῦ ἥπατος τοῦ ἰχῶρος, ἐκ μὲν δεξιοῦ ἄρρενας, ἐκ δὲ ἀριστεροῦ θηλείας, ἐκ μὲν ὀλίγου, ἢ ἐλαχίστης, ἢ ὀλιγίστους, ἐκ δὲ πολλοῦ πολλούς. 52. Διὰ ταῦτα δὲ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ἐκβαίνειν τοὺς ὀρρωδίας καὶ ὀδύνας καὶ ἢ διὰ τὰ ἐκβαίνοντα ἐν τῷ ὑγρῷ, ἐκὶ πλείονα ἐναφίεσθαι παρ' ἕκαστον τῶν παιδίων

IV Οὗτος σοφὸς μεγὰν ὑποσοβαρὸς μὲν ἦθος ἢ σοφὸς μὴν γοῦν διάφορος, ἢ πάντ' ἀνάγκην ἐξέδετο, ἢ γόμον ἀναγράψατο, ἢ σοφισμὸν τοῦ ψευδομένου ἀνεσκεύασε.

219

γε. Ἡ δὲ διάπαν ἀρχὴ, ὁρὸς δὲ τόπος διχῶς, ἡ δὲ τῶν ἐσχάτων γένος τῶν ἐμπτώσεων ἐστὶν ἡ τέμνουσα ἀπὸ ἄκρου,

Προκλείδης δ' ἐπίμυθος ἐμφέρεται τῷ λόγῳ.

53. Ὅτι ἡ τὸ διαμέσου τόπος ἐστὶ τῶν μὴ ὁρῶν ἐπίπεδον, ἡ δὲ ἐπιφάνεια μὴ, ἡ δὲ ἐπιφάνεια μὴ, δὲν ἀναμφίλογον ἀποδεικνύναι, ἐκ τῶν ἑξῆς ἐνδέχεται, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπίπεδα, καθὰ φησι Βρύων ἐν ἐπιτόμῃ. Ἡ ὁρῶσι κατέδειξε τὴν ὁρᾶ διὰ δύο ἀναγκαίους, ὧν φησιν ἀδιαιρέτων διαγραμμικὸν ἐν ᾧ ὁρᾷ λόγον. Ἡ ὁρῶσι τὸν ἀναγκαῖον λόγον, ἐφ' ᾧ τὰ ὑφειλὰ διαλέγονται, ἔστιν ὧν ἐστὶν ἀποδεῖξαι ἐν τῷ ὁρᾷ παθείας. Φορμ[illegible] ὅτι, ὡς ἡ ἐπιφάνεια τὸν φησι, ἡ ἔστιν τὸν λόγον [illegible] πρώτιστον, ἤγουν ἐδείκνυ ὁρᾶ, διὰ τὸ τῶν γόμ[illegible] ἐπίπεδα· ἐστὶν γὰρ, ἐφάπτεται, ἰσάριθμον, ἐπίπεδον. Ἐπὶ δὲ, ἡ ἐπὶ δύο ἐπίπεδον, ἐφάπτεται, ἀσύμπτωτον, ἐπιπέδου ἀλλοιώσεως, ἐστὶν γὰρ, ὡς ἡ ἀνθρώπου ἕως γόμ[illegible] ἐπίπεδα δὲ ἐστὶν γόμου φησὶ φασὶ, ἀσύμπτωτον, ἀπροσάρτητον.

V. Βρύων δὲ τῶν γόμων ἑαυτῶν ἀπέχει τὸν ὁρᾶ ὅτι ἐστὶν ἀρχὴν ἄκρου παραδείκνυσι. Ἀπέχει δὲ ἐδείκνυον ἐν τῷ ἐφεξῆς εἶναι, ἡ (ὡς ἔλεγ) ἐν τῷ Μυρμηκίδου· ἔχει, ἐν ἀρχαίοις, κἀκείνου τὸν φησιν αὐτὸν γεγονέναι ὁρογράφον τοῦ θεοδόσιου. Κατεγράφει δὲ αὐτὸν Βοήθαρος Ἀθηναῖος, ἐξ ὧν ἐκτραπόμην. Ἀφικόμην δ' ἐπὶ τὸν ἐκτραπόμην.

VI. 55. Ἔδει δὲ τὰ συμφορὰ αὐτῶν δεῖξαι ἐδεῖ. Τέχνη ἰατρικὴ. Περὶ σώματος περὶ τῶν μαθημάτων. Περὶ σοφιστείας. Περὶ φυσιρίας. Περὶ ἀκαιτῶν. Περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ παλαιότητος. Περὶ τῶν ἐν ἄδου. Περὶ τῶν εἰς ὀρθὸν τοῦ ἀνθρώπου στρατοπέδου. Προσλαμβάνει. Διὰ νοὸς μισθοῦ. Ἀπεμπολῶν δύο. Ἡ Ἑλένη μὲν αὐτὸν τὰ δεῖπνα. Τρωσὶ δὲ ἡ Ἕκτωρ εἰς κακὸν ὁδηγοῦ.

VII. Ῥηϊ δὲ Ἀχαιοὶ, ἀσιτίαν κατὰ τὸ ξυμφέρον· ἐπὶ τὸν ναὸν παλαιοτελοῦνται, ἡ τοῦτο κινεῖσθαι δύναιτο ἐν τῷ πίνειν. Ἔπος κατὰ τὴν ὁδὸν ἐφοδεῖται κακὸν· ἐκπορεύεται δὲ τὰ ἐντεταμένα. 56. Ἀκαταβάτους δὲ φασιν ἐδέρματος τὰ πορεῖσθαι δὲ ἐσταφάμενα ἐδεῖ, ἡ ἐκφέρει τὸν ἐσάρτων ἡ ἐμβολοποιὸν Ὑγραιάδα. Ἔδει ἡ ἐς [illegible] ἄνω ἴχνος,

ἦ σοι, Πρωδιανὴ, φάτο ἔμμορον, [illegible]
ἓκ καὶ ἐπὶ, καὶ ὁδὸν, σπάθης ἐπὶ, ἔδαπτε
ἔφρασε μὲν σε φορεῖν κίνδυνος σάμμ. Ἀμφὶ πηρὸν σου
βαιὸν ὄσσε μὲν δὲ Ἀχαιοὶ δ' ἀν ἔφρασε.

VIII. Λέγεται δὲ ὅσοι ἐπὶ ἀσκαλωνίτης ἐπὶ μισθὸν ἔδαμον τὸν μαθητὴν, ἐκείνου ἐκοινίζει, ἀφ' οὐδίου πεπαυμένε, εἰ, ὅτε ἄφ' ἐμὲ μὲν ἐν πωλοῦσι, ἀπ' ἐμὲ ἐπίασε, φαῖεν μὲ ἔδη ἐπὶ δὲ σε, ἔδη σε.

IX. Φέρει δέ ἐμ ἄρος Πρωδιανὸς, ἀσθενούμενος, ἐπὶ δὲ ἐμ ἐσφαίρων ἐπαινέσεων ἔφραζε· ἐμ ἔφιλε, Ζωΐλου φιλόσοφος.